

NKBV

Bergwandelen
Alpinisme
Sportklimmen

**SOCIAAL VEILIGE
SPORTOMGEVING**

Casus Veilige Sportomgeving

Onder druk gezet door een NKBV Tochtleider

Dit document is onderdeel van de bewustwordingscampagne van de NKBV ten behoeve van het creëren en behouden van een sociaal veilige sportomgeving.

Meer info: [NKBV.nl/VSO](https://www.nkbv.nl/VSO)

Onderdruk gezet door een NKBV Tochtleider

Inleiding

Samen klimmen of bergsporten is geweldig. Of je nu met een groep de bergen in gaat, klimt met je klimmaatje of bouldert met een club vrienden. Alle disciplines binnen onze sport leveren op hun eigen manier prachtige momenten op en gaan gepaard met plezier, maar ook met afzien, doorzetten en een zekere dosis fanatisme.

Helaas kunnen die mooie emoties die bij de sport horen, ook doorschieten naar onsportief of ongewenst gedrag. Je kunt hierbij denken aan pesten, seksuele intimidatie of gebruik van doping, maar ook minder voor de hand liggende situaties vallen onder [grensoverschrijdend gedrag](#).

In onderstaande fictieve casus beschrijven we een situatie die voor zou komen tijdens een reis van Bergsportreizen. Op de volgende pagina vind je een mogelijke afhandeling van deze situatie zoals deze past binnen een sociaal veilige sportomgeving.

Casus

Sinds zijn verhuizing naar Maastricht is Gerard (35) veel gaan wandelen. Eerst ging hij alleen, maar sinds hij lid is van de NKBV-regio Limburg maakt hij stevige wandelingen in de Ardennen. Het lijkt hem geweldig om naar de echte bergen te gaan, dus boekt hij een huttentrektocht in Valmalenco. De deelname-eis is dat je wandelingen kunt maken van 7 uur. Dat lukt hem prima. Hij heeft zich goed voorbereid, flink geïnvesteerd in zijn uitrusting en veel lange wandelingen gemaakt. Vol energie en zin in de trip reist hij af naar Maloja, waar hij zich vergaapt aan het landschap. Wow wat zijn de bergen imposant! De volgende ochtend gaat hij al vroeg met de groep en tochtleider Henk (44) op pad. Henk heeft zijn vriendin Loes (38) meegenomen, ze stond niet op de deelnemerslijst, maar over een maand gaan ze naar Nepal en zo kunnen ze mooi wat inlopen en hoogte pakken. Het is 05:00 uur en zijn vroege ontbijt ligt nog zwaar op z'n maag. Hij heeft nauwelijks geslapen en een lichte hoofdpijn. Bij de eerste sneeuwvelden glijdt Gerard een paar keer bijna uit, hier moet je niet vallen! Dan wordt het steeds steiler en begint het te duizelen in zijn hoofd. Zijn benen trillen. Henk roept dat hij niet zo moet treuzelen. Doorlopen, want na de sneeuwvelden wil Henk het hogere pad nemen met de vaste kabels. Gerard voelt zich niet zeker van zijn kunnen en gaat liever via het lagere pad, maar iedereen is voor de hoge route. Dus laat hij de groep op hem inpraten en staat hij doodsangsten uit. Op een zeker moment durft hij niet meer voor- of achteruit. "Kom op kerel, stel je niet zo aan" bijt Henk hem toe, terwijl hij hem een duw geeft. Bij aankomst in de hut is Gerard doodmoe en drijfnat van het zweten. Hij is opgelucht dat ze veilig zijn aangekomen, maar het vooruitzicht van een volgende etappe doet hem huiveren. Dus daalt hij de volgende dag af naar het dal, samen met een gepensioneerd stel uit Bern dat zo aardig is om hem een lift te geven naar Maloja, waar zijn auto staat. Gedesillusioneerd rijdt hij terug naar Nederland, de bergen zijn niks voor hem. In de tochtevaluatie schrijft Henk dat Gerard last van hoogtevrees had en hij hem daarom heeft geadviseerd af te dalen naar het dal.

Afhandeling

Henk is tijdens de tocht onder druk gezet door de tochtleider en de groep, op een manier die onacceptabel is. Daarom is hier sprake van grensoverschrijdend gedrag. Uiteraard, kun je op een tocht soms je grenzen tegenkomen en is er in een groep altijd iemand de zwakste schakel die daardoor een zekere groepsdruk zal voelen. Maar het uitgangspunt is dat iedereen respectvol met elkaar omgaat en mensen niet tot ongewilde keuzes worden gedwongen. Zeker als tochtleider heb je een machtspositie waar je geen misbruik van mag maken. Het zou goed zijn als Gerard contact opneemt met de reisorganisator om aan te geven dat hij, naar zijn idee, buitenproportioneel onder druk is gezet door de tochtleider. Als hij niet weet hoe hij dat kan doen, of het lastig vindt om het aan te kaarten, dan kan hij altijd met een van de NKBV [vertrouwenscontactpersonen](#) (VCP's) contact opnemen. Zij helpen graag.